

Arrest

nr. 297 717 van 27 november 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: 1. X
 2. X
 3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. STOROJENKO
Franklin Rooseveltlaan 348/3
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X en X, die verklaren van Moldavische nationaliteit te zijn, op 17 juli 2023 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 12 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 september 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 oktober 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat K. STOROJENKO, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De eerste en tweede bestreden beslissing, genomen ten aanzien van eerste en tweede verzoekende partij, V. G. en R. A., zijnde de zoon en schoondochter van derde verzoekende partij, neemt de motivering van de beslissing ten aanzien van derde verzoekende partij integraal over daar eerste en tweede verzoekende partij wat hun asielrelaas betreft volledig steunen op dezelfde asielmotieven als deze voorgehouden door hun (schoon)moeder.

De derde bestreden beslissing ten aanzien van derde verzoekende partij, M. G., luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren op (...) in Soroca, Moldavië, bent u Roma en hebt u de Moldavische nationaliteit. U hebt drie zonen en leeft sinds 1990 als weduwe. In Moldavië maakte u de straten schoon om uw gezin tot uw gezondheid het niet langer toeliet en u vervolgens met pensioen ging. Tot aan uw vertrek uit Moldavië genoot u van een pensioen van 1200 Lei. Dit pensioen was echter niet voldoende om rond te komen en u slaagde er niet in om uw huis te verwarmen omdat een keuze moest maken tussen gasflessen kopen of eten. Afgelopen september besliste u om die reden om samen met andere Roma een brief te schrijven aan de Primaria om hout en houtskool te vragen maar u kreeg geen reactie. Vervolgens besliste u om uit Moldavië te vertrekken om uw oude dag in een land door te brengen waar u wel werd verzorgd. Ongeveer 6-7 maanden geleden vertrok u met de bus uit Moldavië en kwam u naar België. Uw keuze viel op België omdat u hier kon genieten van een goede medische verzorging in tegenstelling tot die in Moldavië en die in Frankrijk waar u twee jaar geleden eveneens medische hulp had aangevraagd nadat u er asiel had aangevraagd. Na 3 dagen reizen kwam u aan in België waar u een verzoek tot internationale bescherming indiende bij de Belgische asielautoriteiten. Ter staving legde u medische documenten neer, van zowel uzelf als van uw zoon V. (...), die in België werden uitgevaardigd

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

De informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de COI Focus. Moldavië. De Roma-minderheid van 1 maart 2022, toegevoegd aan het administratief dossier), toont aan dat heel wat Roma in Moldavië zich, zoals elders in Europa, in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband

evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.

Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.

U maakt niet aannemelijk dat u bij terugkeer naar Moldavië als etnische Roma vervolging zou moeten vrezen.

Zo beweerde u dat de Moldavische overheid, via de Primaria, u een louter pensioen van 1200 Lei uitbetaalde maar dat zij u verder niet hielpen met de stookkosten van uw huis. Dat zou volgens uw verklaringen te wijten zijn aan het feit dat u Roma bent en omdat u geen werkervaring had opgebouwd in Moldavië (GV P. 8). Toen u echter werd gevraagd of had gezocht naar hulp van andere organisaties die u eventueel hadden kunnen helpen bleek dat u die moeite niet had gedaan omdat u ervan overtuigd was dat geen enkele organisatie u zou helpen omdat u geen werkervaring had in Moldavië (GV P. 9).

Het feit dat u ondanks uw zeer geringe werkervaring toch een pensioen kreeg uitgekeerd wijst weldegelijk op het gegeven dat u op steun van de overheid kon rekenen. Sowieso dient te worden gesteld dat dergelijke zaken van socio-economische aard niet onder de definitie van vervolging vallen. Daarbij dient bemerkt te worden dat uw zoon V. (...) - die met zijn driekoppig gezin eveneens deels afhankelijk was van uw pensioen (GV van G. V. (...) P. 5) – zelf weigerde om in Moldavië met pensioen te gaan omwille van de lage uitkeringen (GV P. 7). De heer G. (...) werkte eveneens als straatveger in Moldavië en streek daarbij een maandelijks loon op van 50euro (GV V. (...) P. 5). Verder beweerde hij geen ander werk te kunnen vinden in Moldavië ondanks het feit dat hij door de overheid als jong en gezond genoeg om te gaan werken werd bevonden (GV V. G. (...) P. 8). Uit diezelfde verklaringen bleek echter dat hij geen inspanningen had geleverd in Moldavië om ander werk te vinden en gaf hij zijn gebrek aan opleiding als enige reden daarvoor (GV V. G. (...) P. 8). Ook zijn vrouw haalde aan dat het niet mogelijk was werk te vinden omwille van haar gebrek aan opleiding en de blote bewering omwille van haar roma achtergrond. Echter blijkt dat ze op enkele sollicitaties in kantoren en koffiehuisen geen andere inspanningen deed om werk te vinden of organisaties te contacteren die haar hierbij konden helpen (GV R. (...) 8-9).

Voorts haalden de heer G. (...) en zijn echtgenote ook de oorlogssituatie aan in Moldavië (GV P. 8) als reden van zijn vertrek, ondanks het feit dat er momenteel geen sprake is van een oorlog in dat land.

Wat uw medische redenen betreft dient bemerkt te worden dat u na uw asielaanvraag in Frankrijk na één jaar naar Moldavië terugkeerde om medisch verzorgd te worden (GV P. 7). Hetgeen bewijst dat u eveneens vrije toegang had tot medische verzorging in Moldavië. Uw argument dat u bij een terugkeer naar Moldavië voor uw eigen medicijnen zou moeten betalen was onvoldoende ernstig om als asielmotief in overweging te worden genomen.

Bijgevolg blijkt uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroepen verzoekende partijen zich op de schending van de artikelen 2 en 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

2.2.1. Wat de aangevoerde schending van de artikelen 2 en 3 EVRM betreft, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houden de bestreden beslissingen op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partijen de motieven van de bestreden beslissingen volledig kennen en inhoudelijk aanvechten. Zij maken verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door hen bestreden beslissingen zijn genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.3. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de bestreden beslissingen in het geheel niet aanvechten of betwisten waar terecht wordt gesteld dat in hun hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat hun rechten werden gerespecteerd en dat zij konden voldoen aan hun verplichtingen.

2.2.4. Verzoekende partijen verklaren Moldavië te hebben verlaten wegens de slechte socio-economische omstandigheden aldaar voor Roma (notities CGVS V. G., p. 7-8; notities CGVS R. A., p. 8-10; notities CGVS M. G., p. 8-9). Eerste en tweede verzoekende partij haalden daarnaast nog de oorlogssituatie in Moldavië aan als reden voor hun vertrek (notities CGVS V. G., p. 8).

2.2.5. De Raad wijst er evenwel op dat in de bestreden beslissingen op uitgebreide wijze wordt vastgesteld dat verzoekende partijen geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maken. In het bijzonder wordt er door verwerende partij op gewezen dat:

(i) hoewel uit de beschikbare informatie blijkt dat heel wat Roma in Moldavië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden, eventuele problemen van discriminatie in de Moldavische context niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden;

(ii) uit deze informatie evenmin zonder meer kan worden afgeleid dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden;

(iii) *in casu* door verzoekende partijen niet aannemelijk wordt gemaakt dat zij bij terugkeer naar Moldavië als etnische Roma vervolging zouden moeten vrezen, daar (a) wat betreft de problemen om de stookkosten te kunnen betalen, door hen niet gezocht werd naar de hulp van andere organisaties, (b) derde verzoekende partij ondanks haar zeer geringe werkervaring toch een pensioen uitgekeerd kreeg van de overheid, (c) eerste verzoekende partij, die aangaf geen ander werk te kunnen vinden in Moldavië, geen inspanningen heeft geleverd om ander werk te vinden, en (d) tweede verzoekende partij, die stelde geen werk te kunnen vinden omwille van haar gebrek aan opleiding en omwille van haar

Roma-achtergrond, op enkele sollicitaties in kantoren en koffiehuisen na geen andere inspanningen heeft gedaan om werk te vinden of organisaties te contacteren die haar hierbij konden helpen;

(iv) wat betreft de aangehaalde oorlogssituatie in Moldavië, er momenteel geen sprake is van een oorlog in dat land; en,

(v) inzake de door derde verzoekende partij aangehaalde medische redenen, zij na haar asielaanvraag in Frankrijk na één jaar naar Moldavië terugkeerde om medisch verzorgd te worden, hetgeen bewijst dat zij eveneens vrije toegang had tot medische verzorging in Moldavië, en voorts haar argument dat zij bij een terugkeer naar Moldavië voor haar eigen medicijnen zou moeten betalen onvoldoende ernstig is om als asielmotief in overweging te worden genomen.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partijen geen overtuigende argumenten bijbrengen die voormelde vaststellingen, die steun vinden in de gegevens van het administratief dossier en omstandig worden uitgewerkt in de bestreden beslissingen, in een ander daglicht plaatsen.

2.2.6. Vooreerst kunnen verzoekende partijen niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie van de Roma in Moldavië teneinde een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

De Raad wijst erop dat in de bestreden beslissingen erkend wordt dat heel wat Roma in Moldavië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie ondervinden, doch wordt er tevens op gewezen en uitgebreid gemotiveerd dat deze situatie *“evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren (is) en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan tegenover de Roma. Onder meer de algemene precaire economische toestand in Moldavië, culturele tradities waardoor Romakinderen in het algemeen en meisjes in het bijzonder niet naar school worden gestuurd of al vroeg van school worden gehaald, wantrouwen vanuit de Roma-bevolking ten aanzien van niet-Roma medeburgers en wantrouwen tegenover de overheid spelen eveneens een rol.*

De Moldavische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, onder wie Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Algemeen genomen is het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden in Moldavië aanwezig en worden de rechten van de minderheden er ook gerespecteerd. De mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa schrijft in een rapport van maart 2020 dat de Moldavische autoriteiten, met ondersteuning vanuit internationale organisaties, de voorbije jaren inspanningen hebben geleverd om de inclusie van Roma in de maatschappij te verbeteren. Dat deden zij aan de hand van nationale actieplannen. Het eerste actieplan voor de periode 2011-2015 beoogde de introductie van bemiddelaars van de Roma-gemeenschap (community mediators). Het tweede actieplan voor de periode 2016-2020 legde de focus op onderwijs, tewerkstelling, huisvesting, sociale bescherming, cultuur, gemeenschapsontwikkeling en deelname aan de besluitvorming. Het derde actieplan voor de periode 2021-2024 is onder andere gericht op de bestrijding van discriminatie met behulp van de Equality Council en de Audiovisual Council (die reageert op haatspraak in de media). De Moldavische ngo Roma National Center (Centrul Național al Romilor, CNR) voert een project uit dat ondersteund wordt door de Raad van Europa om ervoor te proberen zorgen dat Roma (en andere etnische minderheden) die het slachtoffer zijn van discriminatie, haatspraak en/of haatmisdrijven een betere toegang krijgen tot het rechtswezen en kunnen rekenen op gratis rechtsbijstand, advies en geschillenbeslechting. Ofschoon meer aandacht dient uit te gaan naar de concrete implementatie van dergelijke strategieën, werd dankzij diverse initiatieven toch reeds vooruitgang geboekt. Zo noteerde de Internationaal Labour Organization in een rapport van 2018 dat de aanstelling van een Roma als raadgever voor de eerste minister in sociale kwesties in 2012 een positief signaal was. Recent stelde de mensenrechtencommissaris van de Raad van Europa een verbetering vast wat betreft de toegang tot onderwijs voor Roma-kinderen, wat grotendeels te danken is aan het werk van de Roma-bemiddelaars en civil society. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Moldavië diverse stappen werden ondernomen.”

In de bestreden beslissingen wordt dan ook terecht als volgt besloten: *“Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten*

en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten de deprivatie van rechten en de discriminatie van dien aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Moldavië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden.”

Gelet op bovenstaande informatie omtrent de algemene situatie voor Roma in Moldavië, die blijkt uit de “COI Focus” betreffende “Moldavië. De Roma-minderheid” d.d. 4 maart 2022 (administratieve dossiers, stuk 6, map landeninformatie, deel 1), treedt de Raad verwerende partij bij in haar conclusie dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Moldavische context in het algemeen niet die aard, intensiteit en draagwijdte hebben om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden. De informatie waarnaar verzoekende partijen in hun verzoekschrift verwijzen, dewelke deels dezelfde dan wel geheel in dezelfde lijn ligt als de informatie waarop de bestreden beslissingen zijn gesteund, werpt hierop geen ander licht.

In de bestreden beslissingen wordt bovendien nog dienstig verwezen naar de in Moldavië beschikbare beschermingsmogelijkheden waarop Roma beroep kunnen doen in geval van discriminatie: *“Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Moldavische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Naast een klacht bij de politie, bestaat de mogelijkheid om andere kanalen aan te spreken om eventuele gevallen van discriminatie aan te kaarten. Zo kan de Moldavische ombudsman aanvragen van individuen met betrekking tot schendingen van mensenrechten en vrijheden onderzoeken en is het mogelijk om via de website van de Equality Council een klacht in te dienen over discriminatie. Voorts zijn er verschillende Roma-organisaties actief in Moldavië. Enkele van deze organisaties hebben zich verenigd onder de Voice of Roma Coalition of Coalita Vocea Romilor. Deze organisaties monitoren de implementatie van de verschillende actieplannen en streven ernaar om de situatie voor Roma te verbeteren en komen op voor hun rechten.”*

Verzoekende partijen kunnen dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar de algemene situatie voor Roma in Moldavië om aan te tonen dat zij in hun land van herkomst werkelijk worden bedreigd en vervolgd dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade lopen en/of dat het hen in hun land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Zij dienen zulks *in concreto* aan te tonen, alwaar zij echter, gelet op de pertinente bevindingen in de bestreden beslissingen, manifest in gebreke blijven.

2.2.7. Verder kunnen zij evenmin volstaan met een verwijzing naar hun kwetsbare profiel om een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Met een loutere verwijzing naar hun ongeschooldheid en de medische problemen van eerste en derde verzoekende partij doen zij geenszins afbreuk aan de pertinente vaststelling dat zij niet aannemelijk maken dat zij in Moldavië dermate werden – of zullen worden in geval van terugkeer – gediscrimineerd dat er sprake is van vervolging.

Inzake de aangehaalde medische problemen, benadrukt de Raad nog dat verzoekende partijen niet aantonen dat zij omwille van één van de criteria van de Vluchtelingenconventie in geval van terugkeer verstoken zouden blijven van de nodige medische behandeling. In de bestreden beslissingen wordt in dit verband de pertinente bemerking gedaan dat derde verzoekende partij na haar verzoek in Frankrijk na één jaar naar Moldavië terugkeerde om er medisch verzorgd te worden (notities CGVS M. G., p. 7). Verzoekende partijen kunnen dan ook bezwaarlijk voorhouden dat zij in Moldavië geen toegang hadden tot medische zorg en tonen zulks geenszins *in concreto* aan. Door verwerende partij wordt tevens terecht gemotiveerd dat het argument van derde verzoekende partij dat zij bij een terugkeer naar Moldavië voor haar eigen medicijnen zou moeten betalen onvoldoende ernstig is om als asielmotief in overweging te worden genomen. Wat betreft deze medische problemen *an sich*, wijst de Raad er nog op dat indien verzoekende partijen een verblijfsmachtiging wensen te bekomen op basis van medische gronden, zij hiertoe de geëigende procedure voorzien bij artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dienen te volgen.

2.2.8. Waar verzoekende partijen hun moeilijke leefomstandigheden in Moldavië benadrukken alsook duiden op de gestegen energieprijzen in Moldavië door de oorlog in Oekraïne, onderstreept de Raad dat deze problemen van louter socio-economische aard zijn en niet ressorteren onder het

toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie. Evenmin zijn deze problemen het gevolg van enig intentioneel handelen tot vervolging, waardoor er ook geen sprake kan zijn van een risico op het lijden van ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

2.2.9. Daarnaast wijzen verzoekende partijen in hun verzoekschrift nog op de oorlog in Oekraïne en voeren zij aan dat deze oorlog ernstige problemen veroorzaakt in de regio van Transnistrië die door Rusland wordt bezet alsook in de rest van Moldavië. Tevens menen zij dat er een reëel risico is dat Moldavië in het conflict betrokken zal geraken. Ter staving van hun betoog verwijzen zij naar diverse internetartikelen.

De Raad stelt echter vast dat in de bijgebrachte internetartikelen slechts hypothetische vermoedens worden geuit over de mogelijke impact van het militair conflict op Moldavië. Uit deze informatie blijkt evenwel niet dat de lokale bevolking er actueel wordt blootgesteld aan vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of aan een risico op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Het loutere gegeven dat er in de regio Transnistrië – dat sinds 1992 wordt gecontroleerd door pro-Russische separatisten – een aantal granaataanvallen hebben plaatsgevonden en een algemene mobilisatie werd afgekondigd in april 2022, en dat er verschillende incidenten hebben plaatsgevonden waarbij Russische raketten zijn neergestort op het grondgebied van Moldavië, volstaat niet om hierop een ander licht te werpen. Dit geldt des te meer nu uit de aangehaalde internetartikelen – in tegenstelling tot wat verzoekende partijen voorhouden in hun verzoekschrift – nergens blijkt dat hierbij (burger-)slachtoffers vielen.

Hoe dan ook tonen verzoekende partijen niet aan dat er heden in Moldavië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

2.2.10. Voor het overige dient te worden vastgesteld dat verzoekende partijen, in een poging de motieven van de bestreden beslissingen te weerleggen, blijven steken in het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekking van het Commissariaat-generaal, maar dit zonder één element van de bestreden beslissingen afdoende en concreet te weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig om de vaststellingen van de bestreden beslissingen te weerleggen.

2.2.11. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partijen de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenwel niet aan dat er heden in Moldavië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon impliceert.

In hoofde van verzoekende partijen kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.12. Waar verzoekende partijen aanvoeren dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissingen en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partijen neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (zie administratieve dossiers, stukken 5 en 6), en dat verzoekende partijen tijdens hun persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 24 april 2023 de kans kregen om hun redenen van hun verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door hun advocaat. De commissaris-generaal heeft de verzoeken om internationale bescherming van verzoekende partijen op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. X; RvS 28 november 2006, nr. X). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.13. Met betrekking tot de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel ten slotte wijst de Raad erop dat dit principe enkel dan is geschonden wanneer de beslissing tegen alle redelijkheid ingaat, doordat de geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief volledig ontbreekt, in werkelijkheid een kennelijke wanverhouding is (RvS 20 september 1999, nr. X). Aangezien verwerende partij in haar motivering op afdoende wijze aantoont dat verzoekende partijen geen nood aan internationale bescherming aannemelijk maken, oordeelt de Raad dat de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij zijn gebaseerd. De opgeworpen schending van het redelijkheidsbeginsel kan bijgevolg door de Raad niet worden bijgetreden.

2.2.14. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partijen geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengen die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissingen zijn gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partijen noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig november tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT